

ΑΡΤΟΤΙΝΑ

Η ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Τρίμηνη Ενημερωτική και Πολιτιστική Έκδοση του Συλλόγου Αρτοτινών Φωκίδας

Χρόνος 23ος • Αριθμός φύλλου 126 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2016 • Γραφεία: Αλκέτου 56 Βύρωνας 16232 Αθήνα

Τηλ. - Fax: 210 - 7655568 • e-mail: artotina.diakos@gmail.com

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016»

Ο Σύλλογος Αρτοτινών «Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ» με συμπαράστατες, το Δήμο Δωρίδος και το Σύλλογο Αρτοτινών Μεσολογγίου «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ», διοργανώνει και φέτος τις πολιτιστικές εκδηλώσεις «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016» στην Αρτοτίνα, τιμώντας τη μνήμη του γεννήματός της Θανάση Διάκου και στο πρόσωπό του και όλων των άλλων παλικαριών της που αγωνίσθηκαν για την λευτεριά και την πίστη τους. Οι εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν στην Αρτοτίνα, στο διάστημα από 19-8-2016 μέχρι και 29-8-2016 και περιλαμβάνουν αθλητικούς αγώνες

Συνέχεια στη σελ. 8

ΣΤΗΝ ΑΡΤΟΤΙΝΑ ΓΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

[ΠΩΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΩΡΙΑ

- Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΜΟΥΛΑΡΙΟΥ -

ΣΤΙΣ ΚΟΡΦΕΣ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ ΠΟΥ ΖΟΥΝ

ΟΙ ΑΕΤΟΙ - Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ]

- Η ΠΑΤΡΙΣ- ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΑΡΤΟΤΙΝΑ, Σεπτέμβριος (του απεσταλμένου μας)

Ο απεσταλμένος της εφημερίδας "ΠΑΤΡΙΣ" Κ.Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, συνοδεύει τον υφυπουργό Συγκοινωνιών, κ. Αθραάμ, με την ακολουθία του στην Αρτοτίνα, προκειμένου να αντιπροσωπεύσει την κυβέρνηση στις εκδηλώσεις που διοργάνωσε η Δωρική Αδελφότητα για την "Ελληνική Εκατονταετηρίδα" προς τιμήν του ήρώα μας, Αθανασίου Διάκου. Ο ίδιος ο υφυπουργός θα έκανε και τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Διάκου. Πρόκειται για ένα καταπληκτικό οδοιπορικό, που δημοσίευσε η εφημερίδα σε συνέχειες στα φύλλα της με ημερομηνίες 3, 4, 6 και 9 Σεπτεμβρίου του 1930.

Εννέα ολόκληρες ώρες πορεία δια ημιόνων, δεν είναι βέβαια ούτε ευχάριστο αλλ' ούτε και ανεκτό. Πολύ περισσότερο μάλιστα, όταν αυτή η πορεία γίνεται μέσα σε ποτάμι και ατραπούς, το πλάτος των οποίων δεν υπερβαίνει ποτέ τα τριάντα εκατοστά του μέτρου και σε πολλά σημεία, ούτε τα δέκα. Τώρα πως κατορθώνουν τα ζώα και περνούν από κει, είναι μυστήριο.

Συνέχεια στη σελ. 3

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΟΥΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΡΤΟΤΙΝΑΣ

Το Σάββατο 25-6-2016 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η καθιερωμένη εκδήλωση για τους μελισσοκόμους στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου.

Την εκδήλωση λάμπρυνε με την παρουσία του ο Σεβασμιό-

τατος Μητροπολίτης Φωκίδος κ. κ. Θεόκτιστος ο οποίος χοροστάτησε στη Θεία Λειτουργία, ευλόγησε τους άρτους και τα μέλια και ανέγνωσε την ευχή υπέρ των μελισσοκόμων.

Συνέχεια στη σελ. 6

Αρτοτίνα Εδώ γεννήθηκε ο Αθ. Διάκος

5	Αρτοτίνα (1)· πρ. τὰ άνωτ. καί οίνος· 1 ποτ. 5 ρεύματα χρήσιμα.	199	1052
---	---	-----	------

(1) Η Αρτοτίνα ήν πατρίς του περιφήμου ήρωος Διάκου (Αθανασίου), ως ύψώσας πρώτος την σημαίαν της επανάστασεως τῇ 28 Μαρτίου 1821 και όριστεύσας κατά την Λεβαδίαν και άλλα χωρῶ, έμαρτύρησε, συλληφθίς και άναγκολοπισθείς εις Αζμίαν υπό του Όμάρ-Βριόνου.

Από το βιβλίο «ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ»
του Ιάκωβου Ραγκαβή, τόμος Α, σελ. 576, Αθήνα 1853

Η παλιά μας φωτογραφία

Η φωτογραφία θγήκε το 1928 στην Αρτοτίνα.

Από αριστερά: 1) Γαρουφαλιά Τσαμαδιά έτ. γεν. 1864, 2) Αναστάσιος Τσαμαδιάς έτ. γεν. 1926, 3) Ηρακλής Τσαμαδιάς έτ. γεν. 1890, 4) Πολυξένη Τσαμαδιά συζ. Ηρακλή έτ. γεν. 1903, 5) Η μικρή Γαρουφαλιά στα χέρια της μητέρας της Πολυξένης έτ. γεν. 1928, 6) Κων/νος Τσαμαδιάς έτ. γεν. 1906, 7) Μαργαρίτα Τσέλιου κόρη της Γαρουφαλιάς και αδερφή του Ηρακλή και Κων/νου έτ. γεν. 1909.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Την 11-4-2016 απεβίωσε στο DENVER των Η.Π.Α. σε ηλικία 71 ετών, ο **Μαντούρλιας Κων/νος** του Βασιλείου. Η νεκρώσιμη ακολουθία και η ταφή του έγιναν στο DENVER.

• Την 21-5-2016 απεβίωσε στην Αθήνα, σε ηλικία 92 ετών, η **Πηνελόπη Γεωρ. Ρεγκούζα**. Η νεκρώσιμη ακολουθία και η ταφή της έγιναν την 22-5-2016 στο Κοιμητήριο Παπάγου.

• Την 27-5-2016 απεβίωσε στο Βόλο σε ηλικία 80 ετών, ο **Μπραούνης Ιωάννης** του Βασιλείου. Η νεκρώσιμη ακολουθία και η ταφή του έγιναν στην Νέα Ιωνία Βόλου την 28-5-2016.

• Την 2-6-2016 απεβίωσε στο Μεσολόγγι ο **Μπουκουβάλας Κων/νος**

του Παναγιώτη, σε ηλικία 78 ετών. Η νεκρώσιμη ακολουθία και η ταφή του έγιναν την 3-6-2016 στο Μεσολόγγι.

• Την 13-6-2016 απεβίωσε στην Αθήνα σε ηλικία 71 ετών, η **Αλούπη-Κακαλή Ειρήνη** του Κων/νου. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Αγ. Κωνσταντίνου στο Κοιμητήριο Ζωγράφου και η ταφή της στο Διχώρι την 16-6-2016.

• Την 17-6-2016 απεβίωσε στο Μεσολόγγι ο **Δρόσος Κων/νος** του Δρόσου, σε ηλικία 54 ετών. Η νεκρώσιμη ακολουθία και η ταφή του έγιναν την 18-6-2016 στην Αρτοτίνα.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει στους οικείους των, τα θερμά του συλλυπητήρια.

ΔΩΡΕΕΣ

Στην μνήμη του πολυαγαπημένου συζύγου, πατέρα και παππού, **Τσεκούρα Πέτρου**, συζύγου Αικατερίνης Μέρη, η οικογένεια προσφέρει το ποσό των 200€ για τους σκοπούς του Συλλόγου.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΔΡΟΣΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΣ.	50,00 €
ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡ.	10,00 €
ΚΑΤΣΟΥΝΗΣ ΝΙΚΟΣ ΚΩΝ.	20,00 €
ΚΟΛΟΒΟΥ-ΚΑΤΣΟΥΝΗ ΕΙΡΗΝΗ	20,00 €
ΚΟΤΡΩΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20,00 €
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΘΑΝ.	10,00 €
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘΑΝ.	20,00 €
ΜΠΡΑΟΥΝΟΥ ΚΩΝ/ΝΤΙΑ ΙΩΑΝ.	20,00 €
ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ-ΖΑΒΑΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	50,00 €
ΤΡΙΩΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝ.	20,00 €

ΑΡΤΟΤΙΝΑ

Η ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Τρίμηνη ενημερωτική
πολιτιστική έκδοση
Ιδιοκτησία του Συλλόγου
Αρτοτινών Φωκίδας
Ν. Π. μη κερδοσκοπικό
Α.Φ.Μ. 090361430

Γραφεία: Αλκέτου 56 Βύρωνα
Τ.Κ. 16232 Τηλ. & Fax: 210 7655568
Συντακτική Επιτροπή:

Κούρλης Ιωάννης
Βήλος Γεώργιος
Ράπτης Βασίλειος
Μαυραγάνη Αντωνία
Μαυραγάνης Περικλής
Μαυραγάνης Ιωάννης

Κουλόπουλος Κωνσταντίνος
Τσέλιου Χριστίνα
Τσορτέκης Ιωάννης
Εκδότης - Διευθυντής:
Γιάννης Κούρλης
Τηλ.: 210 6749561
Κιν.: 6972097589
e-mail: artotina.diakos@gmail.com
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση
Εκτύπωση - διεκπεραίωση:
Εκδόσεις Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο. Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον Τ.Κ. 13121
Τηλ.-Fax: 210 2619003
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Οικονομική ενίσχυση
των εκδηλώσεων «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016»

Για την οικονομική ενίσχυση των εκδηλώσεων «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016», η Γενική Πανελλαδική Ομοσπονδία Επιχειρήσεων Τουρισμού προσέφερε το ποσό των 1.500€.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αρτοτινών «Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ», εκφράζει στον Πρόεδρο κ. Κωνσταντίνο Παλασκώνη και τα μέλη της Ομοσπονδίας, τις θερμές του ευχαριστίες για την αξιόλογη και ευγενική τους προσφορά.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΒΡΑΒΕΥΣΕΙΣ

Στα πλαίσια επιβράβευσης των παιδιών που επιτυγχάνουν μέσω των Πανελληνίων Εξετάσεων στα ΑΕΙ – ΤΕΙ της χώρας και κατάγονται από Αρτοτινούς γονείς (τουλάχιστον ο ένας εκ των δύο), γνωρίζουμε τα παρακάτω:

✓ Η βράβευση για τους επιτυχόντες μέσω των Πανελληνίων Εξετάσεων το έτος 2015 θα γίνει την Κυριακή 21-8-2016 στα πλαίσια των εκδηλώσεων «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016».

✓ Ένας από τους σκοπούς που η βράβευση επελέγη να γίνεται στο χωριό είναι να παρακινήσει τους νέους, έστω και για λίγο να το επισκεφθούν. Για το λόγο αυτό το Δ.Σ. του Συλλόγου απεφάσισε ομόφωνα όπως του λοιπού η επίσημη βράβευση των επιτυχόντων σε ΑΕΙ – ΤΕΙ να γίνεται **ΜΟΝΟ** σε όσους από τους επιτυχόντες παρίστανται οι ίδιοι στην εκδήλωση, ενώ αυτοί που δεν θα παρευρίσκονται θα παραλαμβάνουν το βραβείο τους ανεπισημώς σε οποιαδήποτε άλλη στιγμή από τα γραφεία του Συλλόγου.

✓ Για την υλοποίηση των παραπάνω και επειδή το Δ.Σ. του Συλλόγου δεν είναι σε θέση να γνωρίζει με ακρίβεια όλους τους επιτυχόντες καθώς και τις αντίστοιχες Σχολές τους και προκειμένου να αποφευχθούν τυχόν παραλείψεις, παράπονα και πικρίες, παρακαλούνται όλοι οι δικαιούμενοι να ενημερώσουν σχετικά το Σύλλογο και όχι αργότερα από την 5-8-2016, με οποιοδήποτε τρόπο μπορούν, γνωρίζοντάς μας τα παρακάτω στοιχεία: ΕΠΩΝΥΜΟ – ΟΝΟΜΑ – ΟΝ. ΠΑΤΕΡΑ – ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ο Πρόεδρος

Η Γεν. Γραμματέας

Γιάννης Κούρλης

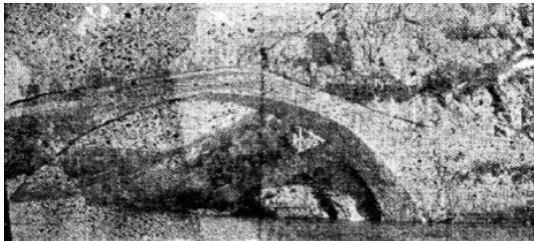
Χριστίνα Τσέλιου

ΣΤΗΝ ΑΡΤΟΤΙΝΑ ΓΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Θα μπορούσα κάλλιστα να αρχίσω για την κατάσταση των δρόμων, για την τηλεφωνική συγκοινωνία, για - για ένα σωρό άλλα πράγματα, που θα πούμε εν συνεχεία. Αντί όμως για όλα αυτά, αν θέλετε μπορούμε να κάνουμε μαζί την εκδρομή αυτή που αρχίζει από τον Πειραιά και τελειώνει εις τους Πενταγίους.

Ποιος την διοργανώσει; Η Δωρική Αδελφότης, ήτις και εόρτασε την Ελληνικήν εκατονταετηρίδα, εις την ιστορικήν πλατείαν της Αρτοτίνης, όπου συνελήφθη ο Διάκος το πρώτον και πριν αρχίσει τον πόλεμον εναντίον των Τούρκων. Είναι γνωστόν ότι

[Ενετική γέφυρα επί του Μόρνου ποταμού]

απέδρασε κατόπιν κλπ. περιβληθείς την στολήν του αρματολού. Ας αρχίσωμε λοιπόν την εκδρομήν ή μάλλον την ταλαιπωρίαν, χωρίς βέβαια γι' αυτό να ευθύνεται η Δωρική Αδελφότης.

Η Αμβρακία, το γνωστό καθαρότατο караβάκι, μας παραλαμβάνει από τον Πειραιά εις τας 9 το βράδυ της 28ης Αυγούστου. Ο πλοίαρχος Π. Μαρλός περιποητικώτατος, θέτει ολόκληρον το σκάφος εις την διάθεσίν μας. Και το γλέντι αρχίζει. Ο υφυπουργός της Συγκοινωνίας κ. Αβραάμ ο οποίος θα αντιπροσώπευε την κυβέρνησιν εις τας εορτάς, ευρεθείς μέσα σε κείνο το πανηγύρι ενθουσιάσθηκε και αυτός και αρχίζει τα Ρουμελιώτικα τραγούδια, που κρατάνε όλη τη νύχτα. Το πρωί μας βρίσκει στο Γαλαξίδι, απ' όπου παραλαμβάνομε τον βουλευτήν Παρνασσίδος κ. Γουργουρήν και αναχωρούμε για την Ερατεινήν.

Η Ερατεινή στολισμένη με σμυρτιές και με σημαίες και με αφάνταστο ενθουσιασμό υποδέχεται με ένα πρωτοφανή ενθουσιασμό τον υφυπουργόν και την Αδελφότητα των Δωριέων.

Μα για να πούμε και του στραβού το δίκιο, δεν είχε και άδικο. Ήταν η πρώτη φορά που Έλλην υφυπουργός, απεφάσισε να κάμει αυτό το ταξίδι, που όπως θα δούμε παρακάτω ήταν γεμάτο από περιπέτειες και κινδύνους, τους οποίους είναι θαύμα πως κατορθώσαμε να διαφύγουμε.

Και το μαρτύριο αρχίζει. Λόγο ο πρόεδρος της Κοινότητος, λόγο ο υφυπουργός, λόγο ο ένας, λόγο ο άλλος, κατορθώνουμε να φάμε κάπου μια ώρα μέσα στον καυτερό ήλιο με τους λόγους.

Επί τέλους και το μαρτύριον αυτό τελειώνει, για να αρχίσει μια ολόκληρη σειρά άλλων, μεταξύ των οποίων την πρώτην θέσιν κατέχουν τα καταναγκαστικά έργα, κοινώς επίσημα έργα. Και ύστερα λόγοι και πάλι λόγοι, όλο λόγοι.

Το μεσημέρι πέρασε πια. Η ώρα είναι τέσσερις και ετοιμαζόμαστε για το Λιδορίκι.

Επιβιβάζομεθα σε μια θαυμασία Ρεό και ύστερα από λίγο βρισκόμαστε σκαρφαλωμένοι απάνω στα πανύψηλα βουνά της Ερατεινής, κυλώντας απάνω σε έναν κατεστραμμένο σχεδόν αμαξιτό δρόμο, ο οποίος φαίνεται πως κάποτε ήταν σε καλή κατάσταση.

Γυρίζω τα μάτια μου σε μια στιγμή προς τα επάνω και βλέπω κάτι πελωρίους βράχους με παράξενα σχήματα, που σκέπτομαι πως αν ποτέ λόγω σεισμού ή άλλης αιτίας κατακυλήσουν προς την Ερατεινήν, όχι μόνο δεν θα γλυτώσει κανείς, αλλά είναι ζήτημα αν θα βρεθούν ποτέ.

Ευτυχώς που έως ότου καλοσκεφθώ όλα αυτά, περνάμε. Μα όμως ευρισκόμεθα στα χίλια μέτρα περίπου από της επιφανείας της θαλάσσης. Θαρρώ πως σχεδόν δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ αεροπλάνου και αυτοκινήτου σ' αυτό το ύψος. Γυρίζω τα μάτια μου προς τα κάτω και βλέπω κάτι γκρεμούς και στο βάθος μακριά πολύ κάτι μικρούλκα σπιτάκια που μοιάζουν σαν κουκλόσπιτα.

Η εύθυμη παρέα που είναι μέσα σταματάει τα γέλια και τις φωνές. Τα πρόσωπα όλων μας είναι κατακίτρινα και με εντεταμένη την προσοχή μας παρακολουθούμε τον σωφέρ, ο οποίος με μια επιδεξιότητα αφάνταστη, οδηγεί το αυτοκίνητο με ταχύτητα

75 χιλιομέτρων, όπως τουλάχιστον γράφει ο μετρητής. Με την ταχύτητα αυτή δηλαδή, μια μικρή βλάβη του τιμονιού, ή ένα κλατάρισμα της σαμπρέλας, θα μας έστελνε κάτω στην άβυσσο. Τι να κάνουμε όμως, το φιλότιμο του σωφέρ δεν επέτρεπε σε άλλο αυτοκίνητο να τον προσπεράσει. Και έτσι όσο κι αν φωνάζαμε, ο κόπος πήγαινε χαμένος. Όταν μάλιστα σε κάποια στιγμή που σταθήκαμε κάποιο άλλο αυτοκίνητο τον προσπέρασε, αρρώστησε πραγματικά, γιατί δεν τον αφήκαμε να φύγει αμέσως «για να τον κάνει να φάει σκόνη». Τι να γίνει όμως; Εμείς είχαμε απόφαση να ξαναγυρίσουμε Αθήνα.

Ο ήλιος κοντεύει να δύσει πια. Μαύρα, κατάμαυρα σύννεφα, έχουν σκεπάσει τον ουρανό και απειλούν από στιγμή σε στιγμή να ξεσπάσει η νεροποντή, όταν φθάνομε στη Γρανίτσα, ένα χωριουδάκι μεταξύ Ερατεινής και Λιδορικού. Όλοι οι κάτοικοι του με επί κεφαλής τον παπά και μια πελωρία σημαία μας προϋπαντούν λίγο έξω από το χωριό και μας εύχονται το «καλώς ορίσαμε».

Γριές και γέροι - νέοι και παιδιά ζητούν να μάθουν ποιος είναι ο υφυπουργός. Και όταν τους τον δείχνουμε, τον παρατηρούν σαν αξιοπερίεργο θέαμα. Δεν είχαν ξαναδεί ποτέ εις την ζωήν τους τέτοιο πρόσωπο. Δεν ήξεραν καν τι θα πη υπουργός.

Κάτι ροδόχρυσες ακτίνες χρυσώνουν τις βουνοκορφές των Βαρδουσίων, όταν φθάσαμε εις το Λιδορίκι.

Δέκα λεπτά έξω από το χωριό, είναι μαζεμένος όλος ο κόσμος και μας υποδέχεται με σημαίες και ζήτω. Και πριν καλά-καλά πάρουμε αναπνοή αρχίζουν οι λόγοι, από χειρογράφου, από μνήμης, λόγοι ετοιμασμένοι εκ των προτέρων και λόγοι της στιγμής που μας τρώνε απάνω από τρία τέταρτα της ώρας.

Τα πετρελαιοφάναρα των δρόμων, έχουν ανάψει πια, όταν μπαίνουμε μέσα εις το χωριό την κατάστασιν και τας ανάγκας του οποίου θα περιγράψω εις άλλην ανταπόκρισιν.

Εις την πλατείαν του Λιδορικού απάνω σε πρόχειρη σκηνή μαθηταί του γυμνασίου, παίζουν το δράμα του Αθανασίου Διακού. Σε λίγο τα βουνά και τα φαράγγια αντηχούν από τους πυροβολισμούς, οι οποίοι περιλαμβάνονται εις το πρόγραμμα. Τα πουλιά τρομαγμένα φτερουγίζουν ανάμεσα εις τους πλατάνους.

Ετελείωσε το ένα δράμα και αρχίζει το άλλο. Το γεύμα. Η μεγάλη φιλοξενία των κατοίκων του Λιδορικού, κοντεύει να βγει σε κακό. Πεινάς δεν πεινάς πρέπει να φας ό,τι σου σερβίρουν. Ας είναι όμως. Τελειώνει και αυτό. Οι φιλόξενοι χωρικοί μας περιποιούνται εις τα σπίτια χωρίς νωρίς, γιατί την επομένην θα γίνει η πορεία προς την Αρτοτίνα. Αλλά περί αυτής αύριον.

Κ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

ΑΝΕΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΤΣΑΒΡΑΧΑ

Τα πρωτόγονα μέσα συγκοινωνίας που κυριαρχούν ακόμα στην ύπαιθρο.

ΑΡΤΟΤΙΝΑ, Σεπτέμβριος -

(Του απεσταλμένου συντάκτου μας).

Οι κάτοικοι του Λιδορικού, ύστερα από την παράσταση, αρχίζουν να μαλώνουν σχεδόν ποιος θα πρωτοπεριποηθεί τους εξ Αθηνών.

Ήταν πάντα γνωστό - και πολλοί ξένοι περαστικοί από την Ελλάδα ειπών και έγραψαν για την προθυμία και την φιλοξενία των χωρικών μας. Όμως πρέπει κανείς να αντιληφθεί ο ίδιος αυτό το πράγμα για να το νοιώσει καλά. Ο ταξιδιώτης δεν θα σκεφθεί ούτε μια στιγμή για το βραδινό του ύπνο. Οι χωρικοί θα τον προσκαλέσουν και θα τον παρακαλέσουν ακόμα, να περάσει την νύχτα του στο φτωχικό τους και να μοιρασθεί το φαί τους. Θα 'ναι γι' αυτούς η μεγαλύτερη χαρά και ευχαρίστησις.

Όλοι κοιμήθηκαν σε καθαρότατα χωριατόσπιτα και δυστυχώς όχι νωρίς. Ήταν περασμένα μεσάνυχτα, παρ' όλον ότι το πρωί έπρεπε να ξεκινήσουμε για την Αρτοτίνα, εις τας εξ τουλάχιστον, για να φθάσουμε μετά εννέα ολόκληρες ώρες.

Ξημέρωμα πια. Ένα-ένα τα άστρα τρεμοσβήνουν στον ουρανό. Το κρύο αρκετά τσουχτερό κάνει τα σαγόνια μας να χορεύουν τον εξωφρενικό χορό. Ούτε να μιλήσουμε δε μπορούσαμε, ιδίως εμείς οι αμάθητοι από τέτοιο βουνίσιο κρύο.

Είναι η ώρα 7, μα ούτε ξεκινήσαμε ούτε και ο ήλιος βγήκε ακόμα. Γιατί εις το Λιδορίκι γίνεται αυτό το παράξενο. Ο ήλιος δηλαδή να ανατέλλει τουλάχιστον μία ώρα αργότερα από την κανονική, και τούτο γιατί τα ψηλά βουνά που είναι απάνω από

το Λιδορίκι, τον εμποδίζουν να φανεί μόλις ανατείλει.

Ύστερα από πρόχειρη σκέψη απεφασίσθη αντί η ημιονική πορεία να γίνει από το Λιδορίκι, από την τοποθεσία «Στενό» όπου υπάρχει και χάνι. Σημειωτέον δε ότι μέχρις εκεί η απόστασις δια των ζώων είναι μία ώρα περίπου. Μέχρις εκεί απεφασίσθη να πάμε με αυτοκίνητο.

[Η μοντέρνα συγκοινωνία των Ελληνικών επαρχιών]

Μόλις προχωρήσαμε λιγάκι από το Λιδορίκι, συναντούμε τον υφυπουργό κ. Αβραάμ, ο οποίος εβάνιζε προς το «Στενό» πεζός διότι το αυτοκίνητό του υπέστη βλάβην. Τον παίρνουμε εις το δικό μας αυτοκίνητο και προχωρούμε. Μα ύστερα από λίγο αρχίζουν τα χτυποκάρδια. Δρόμος ελεεινός και απάιστος, με μικρότατες στροφές από το ένα μέρος, χαράδρα αρκετά βαθιά από το άλλο, μας κάνει να κρατάμε και την αναπνοή μας ακόμα. Η εύθυμη παρέα, εις την οποία προσετέθη και ο κ. υφυπουργός, με γέλια και τραγούδια περνά την ώρα της, ενώ ταυτόχρονα σε κάθε επικίνδυνο μέρος, που κινδυνεύουμε να τσακιστούμε εις την χαράδρα, τάζει λαγούς με πετραχήλια εις τους αγίους.

Εις μίαν στιγμήν περνάμε κάτω από ένα πελώριο πλάτανο. Τα κλαδιά του μας κάνουν να μεταβληθούμε μέσα εις το αυτοκίνητο σε θεοσεβεστάτους προσκυνητάς. Εν τούτοις όμως, πολλά κεφάλια χαιδεύτηκαν όχι και τόσο απαλά από τα πολυάριθμα χέρια του και πολλά ψαθάρια ευρέθησαν έξω από το αυτοκίνητο. Περνάει κι αυτό. Αλλά το μπότζι εξακολουθεί ολόενα και πιο ισχυρό. Σε μια στιγμή φθάνουμε σε μια πολύ μικρά στροφή, από την οποία έπρεπε οπωσδήποτε να περάσουμε. Ομολογώ πως δεν είχα πια το θάρρος να μείνω απάνω εις το αυτοκίνητο. Παρακαλώ τον σωφέρ να σταματήσει για να κατεβώ. Με ακολουθεί ο κ. Αβραάμ και δυο - τρεις άλλοι.

Προχωρώ προ του αυτοκινήτου, για να δω καλύτερα τα πράγματα. Ο σωφέρ αρχίζει να προχωρεί. Η καρδιά όλων μας αρχίζει να παίρνει «τριακόσιες στροφές εις το λεπτό». Ο κ. Αβραάμ παρακολουθεί με αρκετή νευρικήτητα τα συμβαίνοντα. Το αυτοκίνητο εμπήκε ήδη εις την επικίνδυνον στροφήν και προχωρεί. Οι εμπρόσθιοι τροχοί επέρασαν ήδη από το επικίνδυνον σημείον. Μένουν οι οπίσθιοι, οι οποίοι έχουν και το περισσότερον βάρος. Μόλις φθάνουν εκεί, αρχίζουν και υποχωρούν τα πρώτα μαλακά χώματα. Και εμείς που είμεθα κάτω και εκείνοι που ήσαν απάνω έχουμε γίνει κατακίτρινοι. Είμαστε βέβαιοι πως ελπίς σωτηρίας δεν υπάρχει. Μα να όμως μια φωνή ανακουφίσεν βγαίνει από όλων μας τα στόματα. Το δυστύχημα απεφεύχθη.

Τα αυτοκίνητο σταματά και κατεβαίνουν όλοι κάτω και παρατηρούν από πού επέρασαν. Τότε μόνον διεπίστωσαν, ότι μόλις δέκα εκατοστά, ίσως και ολιγότερον, απείχον από την χαράδραν. Αυτή ήταν η πρώτη περιπέτεια. Χίλιες άλλες αρχίζουν από το «Στενό», όπου καβαλάμε εις τους ημιόνους. Και το μαρτύριο αρχίζει. Αρκεί να φαντασθεί κανείς πως ύστερα από εννέα ώρες θα φθάναμε εδώ.

Προχωρούμε κατά μήκος του ποταμού Μόρνου, ο οποίος δεν έχει παρά ελάχιστα νερά. Περνάμε μια αρχαιοτάτη τοξοειδή γέφυρα, ανεβαίνουμε μια μικρή βουνοπλαγιά και ξανακατεβαίνουμε προς τον ποταμό, ο οποίος δεν είναι πια ο Μόρνος, τον οποίον αφήκαμε πίσω μας, αλλά το Γρανιτσόρομα. Περνάμε κάτω από πυκνότατα πλατάνια. Τόσο πυκνά, που δεν μπορεί να περάσει ούτε μία ακτίνα του ήλιου.

Προχωρώντας, φθάνουμε εις του Σκορδά το Χάνι. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να μην ξέρει την παροιμία «καλή ανάμωχον στου Σκορδά το Χάνι». Εκεί ο Αθανάσιος Διάκος συνηντάτο με τους συν-

Συνέχεια στη σελ. 4

ΣΤΗΝ ΑΡΤΟΤΙΝΑ ΓΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 3

τρόφους του, εφ' όσον εγλύτωναν φυσικά, όταν αυτοί έκαναν καμιά επίθεση εναντίον των Τούρκων. Γι' αυτό και η παροιμία αυτή όταν και σήμερα λέγεται προϋποθέτει αβεβαιότητα δια την συνάντησιν.

Προχωρούμε ακόμα πολύ και μπαίνουμε μέσα εις τον Κόκκινον ποταμόν, ο οποίος απέκτησε αυτό το όνομα εκ του γεγονότι ότι όταν κατέρχεται ορμητικός, παρασύρει χώματα κόκκινα και αποκτά το ίδιο χρώμα. Φθάνουμε σε μια πηγή νερού και σταματάμε τα ζώα για να ξεκουραστούμε λιγάκι. Δεν προσφθάνω να κατέβω, όταν σε απόσταση τριακοσίων περίπου μέτρων πιο εμπρός βλέπω τους εκδρομείς να κατεβαίνουν εν τάχει από τα ζώα των και να τρέχουν προς ένα ορισμένο σημείο.

Κεντώ το μουλάρι μου και καλπάζω προς τα εκεί. Ευρέθηκα προ του εξής θαύματος. Ο υφυπουργός της Συγκοινωνίας, λόγω αφηνιάσεως του ζώου του, ευρίσκειτο σε δύσκολη θέση. Οι ημιονηγοί μας παρατηρούσαν με χαιρεκακία το πάθημα αυτό του κ. υφυπουργού.

Σε λιγάκι αναχωρούμε. Βαδίζουμε ακόμα τρεις ώρες περίπου και αρχίζουμε πια να ανεβαίνουμε την οροσειρά των Βαρδουσίων.

Εις την αρχή τα πράγματα πηγαίνουν κάπως καλά. Δηλαδή βαδίζουμε δια μέσου του βουνού. Αργότερα όμως τα πράγματα μεταβάλλονται. Βουνό υπάρχει μόνο από την μίαν πλευρά. Από την άλλην είναι χαράδρα, η οποία όσο προχωρούμε, τόσο γίνεται πιο βαθιά. Εκτός από ένα μικρό χωριουδάκι, που είναι απέναντί μας, κι αυτό σκαρφαλωμένο στις πλαγιές ενός βουνού απέναντί μας, τίποτα άλλο δε φαίνεται που να προδίδει ζωή. Να περιγράψω το θέαμα της φύσεως: Απορρώγες βράχοι, κατάφυτοι από έλατα και κέδρους. Έχουμε ήδη φθάσει εις τα χίλια μέτρα. Κοιτάζω προς τα κάτω και με πιάνει ίλιγγος. Είναι αδύνατον να προχωρήσω άλλο.

Αναγκάζομαι να κατέβω και να αρχίσω τον δρόμο περπατώντας. Ύστερα όμως από μερικά βήματα αναγκάζομαι να ξανανέβω και πάλι εις το μουλάρι. Μα κι αυτό το αλιτήριο, θαρρείς και το 'κανε επίτηδες. Πηγαίνοντας άκρη – άκρη έκανε πολλές φορές το κορμί μου να αμφιταλαντευθεί. Φόβος και τρόμος με πιάνει. Ο αγωγιάτης γελά. Γυρίζω τα μάτια μου ψηλά και βλέπω κάτι αετούς, οι οποίοι έκαναν τον πρωινό τους περίπατο.

Συλλογίζομαι μήπως το τομάρι μας χρησιμοποιηθεί για τροφή των επί ημέρας. Και η Κοστάριζα, πρώτο χωριό εις την πεντάωρη ήδη πορεία μας απέχει κάμποσο ακόμα. Εις μίαν στιγμήν ο δήμεν δρόμος χάνεται σχεδόν. Εκείνος που υπάρχει είναι αρκετός μόνον για τα δύο αριστερά ποδάρια του ζώου. Τα δύο δεξιά υποχρεωτικώς θα πατήσουν εις την κατωφέρεια της χαράδρας. Ας δούμε λοιπόν τι θα γίνει μ' αυτή την Ιστορία. Το 'ριξα πια εις την τύχη, μη μπορώντας να κάμω τίποτα άλλο καλύτερο. Σε λιγάκι περάσαμε χωρίς κανένα ατύχημα. Ήδη άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα οπτικά της Κοστάρizas.

Οι κάτοικοι της με σημαίες μας υποδέχονται λιγάκι έξω από το χωριό με ζητωκραυγές. Κατεβαίνουμε από τα ζώα και επιχειρούμε να περπατήσουμε. Μα που όμως. Τα πόδια μας μουδιασμένα αρνούνται να μας εξυπηρετήσουν. Μπαίνοντας εις την πλατεία του χωριού βλέπουμε να μας περιμένει στρωμένο τραπέζι και αρνιά σουβλιστά που τα κατασπαράζουμε κυριολεκτικώς, σε διάστημα ελαχίστων στιγμών.

Μα αρχίζει ραγδαία βροχή που δεν εννοεί να σταματήσει προς το παρόν τουλάχιστον. Ευτυχώς σε λίγο σταματά και η μουσική της φρουράς αρχίζει η χαρά. Ωραίες χωριατοπούλες, και λεβεντόκορμοι τσολιάδες, με επικεφαλής τον κ. Αβραάμ, αρχίζουν τον χορό. Όμως σε λιγάκι ξαναρχίζει η βροχή και αναγκάζονται να τον σταματήσουν. Η στενοχώρια τους δεν περιγράφεται. Δεν άρχιζε λιγάκι αργότερα; κι ας έριχνε και πέτρες ακόμα, λένε.

Αναγκάζομεθα και μεις να φύγουμε υπό βροχήν για την Αρτοτίνα, γιατί ακόμα έχουμε τέσσερις ώρες δρόμο. Καβαλάμε και παίρνουμε τα στενοσόκακα του χωριού, για να βγούμε από την δυτική πλευρά του βουνού και το μαρτύριο ξαναρχίζει, πιο φοβερό όμως αυτή τη φορά, λόγω της βροχής.

Κ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΥΡΙΟΝ: Πορεία κάτω από τα πλατάνια, που σχηματίζουν στοές. Τα φαράγγια βουίζουν από τους κεραυνούς.

**ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΤΣΑΒΡΑΧΑ
ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΚΟΥ
ΕΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟ ΚΕΛΙ ΑΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ
ΞΕΚΙΝΗΣΕ Ο ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΑΡΤΟΤΙΝΑ, Σεπτέμβριος -
(Του απεσταλμένου μας).**

Κατάμαυρος ο ουρανός έχει ανοίξει τους κρουνοίς του και ρίχνει αδιάκοπο χοντρό νερό. Είναι τέσσερες το απόγευμα, όταν φεύγουμε από την Κοστάριζα. Να μείνουμε εκεί ήταν αδύνατο. Γι' αυτό και μεις προτιμούμε να φάμε όλη τη βροχή, αλλά να φθάσουμε οπωσδήποτε εις την Αρτοτίνα.

Περνάμε τα στενοσόκακα του χωριού, τόσο στενά που δεν μπορούν να περπατήσουν περισσότεροι από ένας και αρχίζουμε να παίρνουμε την άκρη της βουνοπλαγιάς κάτω από πελώρια έλατα, που σχηματίζουν πραγματικές στοές.

Μα όσο πυκνά κι αν είναι, δεν μπορούν να μας προφυλάξουν από το χονδρό νερό που εξακολουθεί να μας καμουτίζει τα μούτρα. Εν τω μεταξύ τα ρούχα μας έχουν γίνει μούσκεμα και το νερό τρέχει απ' όλες τις άκρες, σαν από βρύσες. Κρυώνουμε ελεεινά και τα σαγόνια μας τρέμουν. Μα σφίγγουμε τα δόντια μας και εξακολουθούμε την επίμονη πορεία μας, η οποία θα διαρκέσει τέσσερες ώρες. Τα λεπτά που περνάμε, μας φαίνονται αιώνες ανεξάντητοι, που διαρκούν για το δικό μας μαρτύριο. Τη σκοτεινιά, χαράκναι για μια στιγμή μια αστραπή που σβήνεται ευθύς αμέσως και τη διαδέχεται ένας κρότος που κάνει τα φαράγγια ν' αντιλαλούν. Αυτό ήταν η αρχή. Ύστερα από λίγο άρχισα να ζούμε σ' έναν κόσμο άγνωστο. Σ' έναν κόσμο καινούργιο που μόνο στα παραμύθια υπάρχει.

Κεραυνοί, ο ένας πίσω από τον άλλο, σπαθίζουν το μαύρο ουρανό και ύστερα κρότοι, κρότοι αλλεπάλληλοι, που γίνονται πιο δυνατοί από τον αντίλαλο. Εις τα σχολεία διδάσκουν πως εις την κόλαση υπάρχουν καζάνια και φωτιές. Μα ποιά άλλη κόλαση πιο φοβερή απ' αυτή μπορεί να υπάρχει; Αστραπές, κεραυνοί, βροντές μας θαμπώνουν τα μάτια και μας ξεκουφαίνουν. Η αναπνοή μας αρχίζει να γίνεται βαριά από την μυρωδιά του θειαφιού που κυριαρχεί σε όλη την ατμόσφαιρα. Μα πότε λοιπόν θα φθάσουμε; Πώς θα γλιτώσουμε απ' αυτή την κόλαση;

Αφήκαμε πια τις στοές των ελάτων και προχωρούμε σε μια χέρσα έκταση που οι δυστυχισμένοι αυτοί προσπαθούν να την κάμουν καλλιεργήσιμο. Αρχίζουμε έναν εξαντλητικό κατήφορο, που γίνεται ακόμα πιο εξαντλητικός από την κούραση και τον τρόπο, για να μπούμε κάτω από τα πλατάνια που είναι ριζωμένα στη βάση του βουνού.

Έχουμε χάσει πια το ηθικό μας. Με τα κεφάλια σκυφτά, χωρίς να βγάζουμε μιλή από το στόμα, έχουμε αφήσει τα ζώα μας να πηγαίνουν απ' όπου θέλουν χωρίς να μας μέλλει πια.

Περνούμε ένα μικρό ρεματάκι και αρχίζουμε και πάλι τον ανήφορο, που θα μας οδηγήσει εις την Αρτοτίνα. Το φως της ημέρας κοντεύει να σβήσει πια όλως διόλου και η επικίνδυνη πορεία, ακόμα πιο επικίνδυνη τώρα, λόγω της βροχής, εξακολουθεί.

Ωρα οκτώ φθάνουμε εις την Αρτοτίνα. Η βροχή έχει κόψει λιγάκι κι αυτό μας κάνει να αναθαρρήσουμε. Οι Αρτοτινοί μας περιμένουν εις την πλατεία του χωριού για το καλωσόρισμα.

Ευτυχώς, που λόγω της βροχής, ούτε αυτοί, αλλά ούτε και μεις έχουμε όρεξη για λόγους. Και μια ευτυχία ακόμα: Το επίσημο γεύμα, που επρόκειτο να γίνει, ανεβλήθη για την επομένη.

Οι καμπάνες της μοναδικής εκκλησίας χτυπούν και οι χωρικοί με ζητωκραυγές μας παίρνουν για να μας περιποληθούν. Μια επιτροπή από τους πιο μορφωμένους της Αρτοτίνας, μόλις φθάσαμε, καθόρισε για τον καθένα σε ποια σπίτια θα φάει και θα κοιμηθεί. Να κάτι που δεν το περίμενα. Εγώ είχα την ευτυχία να φάω εις το σπίτι του απογόνου του Διάκου. Ήταν μια μεγάλη χαρά και μια συγκίνηση για μένα αυτό το πράγμα.

Πηγαίνοντας σ' αυτό το σπίτι, βρέθηκα μέσα σ' ένα μικρό κομμάτι της Αθήνας. Βρίσκω εκεί όλο Αθηναίους σχεδόν, τους κ.κ. Τσέντον, κ. και κ. Φερέ και άλλους, που δυστυχώς δεν μπορώ να τους θυμηθώ. Ήταν ένα ξεκούρασμα για μένα αυτό το πράγμα. Αυτοί παραθερίζοντας εκεί από δύο μηνών, δεν ξέρουν τίποτα από την Αθήνα. Με ρωτούν για διάφορα πράγματα. Και έτσι η ώρα περνάει χωρίς να τα καταλάβουμε.

Ο απόγονος του Διάκου, γέρο-Διάκος ιατρός, μας λέγει διάφορα πράγματα που θα τα πούμε εν καιρώ. Μεσονύχτι. Καληνυχτιζώ και φεύγω να πάω

να κοιμηθώ εις το σπίτι του διδασκάλου κ. Τσέντον. Με παίρνει σχεδόν από το χέρι και προχωρούμε μέσα από ένα στενό δρομάκι, που έχει μεταβληθεί σε ποταμό από τη βροχή. Τσαλαβουτούμε μέσα εις τα νερά και μετ' ολίγα λεπτά φθάνουμε εις το σπίτι. Λέμε ακόμα μερικές κουβέντες με το δάσκαλο, τη γυναίκα του και τα παιδιά του, το ένα των οποίων, προς τιμήν του, σπουδάζει εις την Γεωργική Σχολή, και πέφτω ένα ζωντανό πτώμα εις το κρεβάτι. Τότε μόλις ένοιωσα τη φοβερή κούραση. Τα κόκαλά μου πονούσαν φρικτά. Παρ' όλα αυτά όμως, ο ύπνος με πήρε αμέσως.

Με τις πρώτες ακτίνες του ήλιου, ξύπνησα. Πού η χθεσινή νεροποντή. Ένας θαυμάσιος ήλιος έλαμπε απ' άκρη σ' άκρη και έκανε τον άνθρωπο να νομίζει πως όλα τα έλατα ήσαν στολισμένα με διαμάντια.

Αν είμαστε εις τας Αθήνας, ασφαλώς θα κοιτάζαμε να πάμε απ' όπου έχει σκιά. Εδώ όμως κοιτάζαμε να κάτσουμε όσο το δυνατόν πιο πολύ εις τον ήλιο. Ήταν μια σόμπα, από τη θερμότητα της οποίας είχαμε απόλυτον ανάγκη εδώ πάνω στα 1.150 μέτρα που βρισκόμαστε.

Εις τας 9:30 άρχισε η εορτή. Μετά την δοξολογία, ο υφυπουργός της Συγκοινωνίας κ. Αβραάμ απεκάλυψε την προτομή του Διάκου, εκφωνήσας ακολουθώντας έναν υπέροχο λόγο, τα κυριότερα σημεία του οποίου σας επηλεγράφησα. Μετά τον κ. υφυπουργόν ομίλησαν πολλοί άλλοι, μεταξύ των οποίων ο υπηγητής της Ιατρικής σχολής της Πανεπιστημίου Ιατρός κ. Κοτσαύτης, ο αντιπρόσωπος της Πανελληνίου Ενώσεως Εφέδρων βιομήχανος κ. Αναγνωστόπουλος, ο αντιπρόσωπος του νομάρχου Φθιωτιδοφυκίδος κ. Ρηγάδης, ο κ. Μπούρας του Αγροτικού και Εργατικού κόμματος, ο απόγονος του Διάκου.

Τελευταίος απ' όλους εξεφώνησε τον πανηγυρικόν ο πρόεδρος της Δωρικής Αδελφότητος κ. Χριστόπουλος. Είπε τόσα ωραία πράγματα, που λυπόμαι πολύ γιατί δεν τα έχω πρόχειρα αυτή τη στιγμή.

Επηκολούθησε γεύμα εις την αίθουσαν του σχολείου και το απόγευμα μετά τρία τέταρτα της ώρας, βρεθήκαμε εις την μονήν του Αγίου Ιωάννου όπου εμόνασεν ο Διάκος. Εκεί ο θρύλος λέει ότι ο Διάκος παρακάλεσε να μεταφερθεί το δαχτυλίδι του, ενθύμιο της μητέρας του.

Σώζεται ακέραιον το κελί του Διάκου. Και ο υφυπουργός και μεις πατήσαμε με συγκίνηση το τίμιο αυτού του κελιού, απ' όπου ένας τρόφιμός του μια μέρα ξεκίνησε για τη μεγάλη ιδέα.

Μετά την αποκάλυψη της αναμνηστικής πλακός, επιστρέψαμε εις την Αρτοτίνα, όπου οι κάτοικοι της με τα εθνικά κοστούμια είχαν αρχίσει, τη συνοδεία της μουσικής της φρουράς, τους εθνικούς χορούς.

Ο κ. Αβραάμ ενθουσιάζεται κι αρχίζει το χορό. Το τι έγινε εκείνη τη στιγμή, δεν λέγεται. Χειροκροτήματα και ζήτω. Σωστός πανζουρλισμός. Και βέβαια. Οι καημένοι οι χωρικοί ενόμιζαν πως ένας υπουργός δεν πάει παραπέρα από το γραφείο του. Ενόμιζαν πως αυτοί είναι κάτι το εξαιρετικό. Φανταστείτε τι έγινε λοιπόν όταν τον είδαν να χορεύει.

Κ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΥΡΙΟΝ: Στους Πενταγικούς.- Εις το χωριό της Μαρίας.

**ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑΣ
Εντυπώσεις και σκίτσα από μια περιόδια
δια τας εορτάς του Αθανασίου Διάκου
ΕΡΑΤΕΙΝΗ, Σεπτέμβριος.
(Του απεσταλμένου συντάκτου μας).**

Συνεχίζω σήμερα τας εντυπώσεις μου από τας εορτάς της Αρτοτίνας.

Το απόγευμα επέρασε μέσα σ' ένα διαρκές γλέντι. Οι Αρτοτινοί κράτησαν τον χορό έως αργά τη νύχτα, μ' έναν άδολο και συγκινητικό ενθουσιασμό.

Καμιά καινούργια ιδέα δεν έχει φωλιάσει στο μυαλό αυτών των ορεσιβίων. Εξακολουθεί πάντοτε να μένει ριζωμένη βαθιά μέσα εις την ψυχή τους η αγάπη για την πατρίδα. Πολλοί με ρώτησαν αν θα γίνε πόλεμος και τότε για να τρέξουν να ξαναπάρουν πίσω εκείνα που χάσαμε.

Καημένοι Αρτοτινοί! Πέρασαν πια εκείνοι οι καιροί. Τώρα μια άλλη περίοδος έχει αρχίσει για όλη την Ελλάδα. Ένας άλλος πόλεμος πιο σκληρός έχει αρχίσει για την κατάληψη της γης, που τόσα χρόνια περιφρονήσαμε. Μα ο πόλεμος αυτός είναι πόλεμος χωρίς κανόνια και ντουφέκια. Σ' αυτό τον πόλεμο τρέξετε και σεις, έστω κι αν τα αποτελέσματα του είναι λίγο άχαρα για τον τόπο σας, λόγω

Συνέχεια στη σελ. 5

ΣΤΗΝ ΑΡΤΟΤΙΝΑ ΓΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 4

της συστάσεως του εδάφους.

Οι καμπάνες της Αρτοτίνας μας ξύπνησαν πρωί –πρωί, πριν ο ήλιος σκορπίσει τις ολόχρυσες ακτίνες του. Για τους καθυστερημένους, τέσσερις σαλπικταί, σαλπίζουν εγερτήριο. Αλλά μαζί με τους καθυστερημένους ξεπετάγονται και οι συμπατριώται του Διάκου, ποιος ξέρει από ποιο συναίσθημα.

Στους Πενταγίους

Αφήνουμε την Αρτοτίνα και παίρνουμε τον δρόμο για τους Πενταγίους. Αποχαιρετούμε όλους εκείνους κι αυτούς ακόμη που δεν γνωρίσαμε. Σφίγγουμε με ιδιαίτερη συγκίνηση το χέρι του Γέρου-Διάκου. Περισσότερο απ' όλους στενοχωριούνται για την αναχώρησή μας οι κάμποσοι Αθηναίοι που παραθερίζουν. Γι' αυτούς ξαναρχίζει και πάλι η ήσυχη ζωή του χωριού, που όσο ευχάριστη άλλο τόσο και κουραστική είναι.

[Ο υφυπουργός της Συγκοινωνίας κ. Αβραάμ εκφωνών λόγον κατά τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Αθανασίου Διάκου εις την Αρτοτίναν]

Παίρνουμε τη Ράχη και προχωρούμε προς τους Πενταγίους. Προχωρούμε μέσα από δάση ελάτων που μένουν ανεκμετάλλευτα λόγω ελλείψεως συγκοινωνιών. Συναντούμε άλλα πελώρια έλατα που βρίσκονται ριγμένα κατά γης από την δύναμιν του αέρος, που ίσως στα γύρω χωριά να φυσά όπως συνήθως.

Είναι ευνόητον πως απ' αυτήν την πορείαν δεν λείπουν και οι «ατραξιόν» που κάνουν την πορείαν πιο ξεκούραστη. Οι πιο γεροί εις την ιππασία αρχίζουν τον καλπασμό. Προηγείται

μια πραγματική αμαζών και φεμινίστρια, η κ. Παπούλια, περί της οποίας θα ασχοληθώ εις άλλην μου ανταπόκρισιν, και αυτό μας φέρνει εις το φιλότιμο. Ο καλπασμός αυτός κάνει πολλούς να μας μιμηθούν. Μα πριν καλά-καλά κινηθούν βρίσκονται κάτω από τα ζώα των. Το πάθημά των όσο κι αν είναι λυπηρό, άλλο τόσο είναι και κωμικό. Δυστυχώς το ίδιο έπαθε γι' άλλη μια φορά και ο κ. Αβραάμ.

Προχωρώντας φθάνουμε σε μια πηγή και στεκόμεθα να πιούμε νερό με τα χέρια φυσικά. Εις τον κ. υφυπουργό προσφέρεται με ένα χωνί από χαρτί και ο φωτογραφικός φακός τον αποθανατίζει.

Μεσημέρι πια όταν φθάνουμε εις τους Πενταγίους. Οι Πενταγίωτες μας υποδέχονται εις τα πρόθυρα του χωριού, κάτω από έναν πελώριο πλάτανο, που στη ρίζα του τρέχει αφρονότατο και παγωμένο νερό.

Οι Πενταγίοι, ένα καθαρότατο χωριουδάκι είναι σημαιοστόλιστο. Δηλαδή έχει τετράγωνο μπλε χαρτί και εις την μέση ένα λευκό σταυρό. Αυτές είναι οι σημαίες του. Από τα σπίτια του, όλα με δυο πατώματα, μας καλωσορίζουν οι πεντάμορφες χωριατούλες. Το χωριό της Μαρίας εξακολουθεί να έχει ακόμα τα πρωτεία των ωραίων κοριτσιών. Μόλις πάτησα το πόδι μου εις την πλατεϊαν του χωριού, το πρώτον πράγμα που έμαθα ήταν ότι υπάρχει ακόμα το σπίτι της Μαρίας της Πενταγιώτισσας. Εζήτησα ως είναι φυσικόν, να πάω να το ιδώ και με πήγαν.

Είναι ένα σπιτάκι μικρό, μικρούλικο, που χρησιμεύει σήμερα για αχυρώνα. Τίποτα δεν υπάρχει που να προδίδει την τραχυδή ζωή της Μαρίας. Το πέρασμα του χρόνου σαν ένα βρεγμένο σφουγγάρι, τα 'σβησε όλα. Μόνο απ' έξω από το σπιτάκι αυτό επτά ή οκτώ κυψέλες βουίζουν αδιάκοπα από τις εργατικές μέλισσες. Τι αντίθεσις! Ξαναγυρίζουμε εις την πλατεϊαν του χωριού, όπου μας περιμένει ένα θαυμάσιο γεύμα.

Είναι ίσως η πρώτη φορά που γεύμα τέτοιο δεν είναι καταναγκαστικόν έργον. Δεν προφθαίνουμε να τελειώσουμε κι αρχίζει μια ραγδαία βροχή, που ευτυχώς όμως δεν κρατεί περισσότερο από μισή ώρα.

Μπαίνουμε σ' ένα μικρό καφενεδάκι όπου οι λεβεντόκορμοι Πενταγίωτες με επικεφαλής τον κ. Αβραάμ αρχίζουν το χορό. Θύελλα ζητωκραυγών και χειροκροτημάτων υποδέχονται τις πρώτες στροφές.

Τα μαύρα σύννεφα σκόρπισαν πια. Ροδόχρυσες

ακτίνες του ήλιου κάνουν τα σύννεφα να παίρνουν διάφορους εξωτικούς χρωματισμούς όταν εμείς αφήνουμε τους Πενταγίους.

Η αναχώρησις

Εως έξω από το όμορφο χωριουδάκι ήλθαν οι Πενταγίωτες να μας αποχαιρετήσουν. Είμαστε πια αρκετά μακριά και οι Πενταγίωτες κάθονται ακόμα και μας κουνούν τα μαντίλια τους. Οι καημένοι! Ποιος ξέρει αν θα ξαναειδούν ποτέ εις την ζωήν τους τέτοια πομπή.

Ο ήλιος κοντεύει να δύσει όταν φθάνουμε εις του Σκορδά το Χάνι. Αξίζει τον κόπο να διηγηθώ ένα μικρό επεισοδιάκι, που μας έκανε να γελάσουμε αρκετά. Ένας τσοπάνος, αρκετά εις το κέφι, μόλις έμαθε ότι μαζί μας ήταν κι ένας υφυπουργός, ηθέλησε να τον γνωρίσει. Αφού τού τον έδειξαν τον επλησίασε και αφού εστηρίχθη καλά εις τα πόδια του, τη βοήθεια της γκλίτσας του, ήρχισε να του εκφωνεί «ένα μικρό λόγον», όπως είπε. Αφού είπε αρκετά, κατέληξεν ως εξής:

«**Άκουσ' ιδώ να σ' πω. Ισένα υπουργό δε σ' έκαμ' η μάνα σου. Σ' έβγαλ' εγώ μι το σφιρίδιο. Αφού λοιπόν ιγώ σ' έβγαλα, καλλιέργησέ μ' και μέναν. Εμείς ιδώ δεν έχουμε κρούσματα. Δεν είμαστε κρουσματάρχαι.**»

Ο κ. Αβραάμ αναγνωρίζει ως δίκαια τα όσα είπε ο αγαθός τσοπάνος και φεύγουμε μια ώρα αρχύτερα, γιατί είχε σκοπό να συνεχίσει για πολύ ακόμα.

Κόντευε το βράδυ, όταν φθάσαμε εις το Λιδορίκι. Ο στρατηγός κ. Μάρκου, που ήταν μαζί μας, μας παίρνει εις το σπίτι του για να ξεκουραστούμε. Επηκολούθησε γεύμα προς τιμήν του υφυπουργού από τον ιατρικό και εμπορικό σύλλογο του Λιδορικού και φεύγουμε, περασμένες δέκα, για την Ερατεινή.

Καληνυχτίζουμε τους επισήμους, οι οποίοι επιβιβάζονται εις τον «Άρη», και τους ευχόμεθα καλήν αντάμωση. Μα είναι γεγονός πως κανείς απ' αυτούς δεν θα επιχειρήσει ποτέ πια στη ζωή του αυτό το ταξίδι, που όσο κι αν έγινε αφορμή να γνωρίσουμε πράγματα που δεν τα βλέπαμε ποτέ, άλλο τόσο ήταν και επίπονο και επικίνδυνο μέχρι βαθμού απιστεύτου.

Κ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Επιμέλεια κειμένου - Αντιγραφή:
Ντζελένης Βασίλειος, Δάσκαλος

ΕΝΑ ΘΕΑΤΡΟ ΧΩΡΙΣ ΣΚΗΝΗ

Γράφει ο Βάσος Αποστολάκης

Ενώ εκατομμύρια συνανθρώπων μας σε όλα τα γεωγραφικά πλάτη και μήκη της γης αντιπαλεύουν στην καθημερινότητά τους με άπειρες αντιξοότητες και προβλήματα, που διαρκώς πολλαπλασιάζονται ασταμάτητα, οι δρόμοι του Σήμερα δεν είναι, δυστυχώς, «στρωμένοι με ροδοπέταλα», κατά την παλαιά ποιητική έκφραση, αλλά, αντιθέτως, είναι σπαρμένοι με πάμπολλες παγίδες και εμπόδια που, για πάρα πολλούς έχουν μετατρέψει τις ήδη δύσκολες συνθήκες διαβίωσής τους σε αγώνα για την επιβίωση.

Οι σκληροί όροι της βιοπάλης, η ανελέητη διαμάχη για την επικράτηση των ισχυρών και επιτήδειων εις βάρος των αδύναμων, οι δυσβάστακτες επιπτώσεις από την διάχυτη δυσπραγία των λαϊκών μαζών και η διάσπαρτη αβεβαιότητα για το μέλλον, όλα αυτά τα ανεπιθύμητα σύνδρομα του καθημερινού βίου προκαλούν ένα δυσμενέστατο αντίκτυπο στην γαλήνη και στην ψυχική ισορροπία των ατόμων, με κοινά γνωρίσματα την απώλεια κάθε αισιοδοξίας, την εξαπλώση της μελαγχολίας και της κατάθλιψης και την εξαιτίας όλων αυτών, αισθητή μείωση της απόδοσης του οικονομικά ενεργού πληθυσμού.

Η γκριζα αυτή εικόνα, είναι λόγω της παγκοσμιοποίησης αρκετά διαδεδομένη και μάλιστα με ακόμη μελανότερα χρώματα, στον Ελληνικό χώρο, αφού οι προαναφερόμενοι αρνητικοί παράγοντες, εξ αφορμής της οικονομικής εξαθλίωσης της χώρας μας, έχουν ιδιαίτερα επιβαρύνει την ψυχική υγεία όλων μας. Το ανησυχητικό αυτό φαινόμενο αποκτά μεγαλύτερη σοβαρότητα από την διαπίστωση ότι η Ελληνική κοινωνία παρουσιάζει με την πάροδο του χρόνου εντονότερα την εικόνα της αποξένωσης των ατόμων και μιας ολοφάνερης χαλάρωσης της ξεχασμένης σήμερα, εγκάρδιας κοινωνικότητας. Και ένα ερώτημα προκύπτει άμεσα: Γιατί αποξενώ-

θήκαμε σε τέτοιο βαθμό; Η απάντηση θα μπορούσε να βρίσκεται με μεγάλη πιθανότητα, στο γεγονός ότι οι περισσότεροι από εμάς «κλειδωθήκαμε» στον εαυτό μας και στα προβλήματά μας, ψυφώνοντας απροσπέλαστα τείχη γύρω μας και αμπαρώνοντας ερμητικά τις καρδιές μας, ακόμη και στα πιο κοντινά μας πρόσωπα. Μια αποξένωση και μια έκδηλη απομάκρυνση από τον πλησίον - πολλές φορές και από στενούς συγγενείς ή φίλους - που, όταν είναι απρόκλητη και αδικαιολόγητη, προκαλεί πολλά ερωτηματικά. Θα πρέπει άραγε η κατάσταση αυτή να αποδοθεί σε μια εκτεταμένη παθολογία του κοινωνικού ιστού και των δομών της κοινωνίας μας ή προκύπτει ενδεχομένως η ανάγκη να προσφύγει κανείς στα φώτα ειδικών ερευνητών ή κοινωνιολόγων;

Ωστόσο, γιατί να καταφεύγουμε σε βαθυστόχαστες ερμηνείες και επιστημονικά πορίσματα για κάτι οφθαλμοφανές μέσα στη ζωντανή πραγματικότητα που μας περιβάλλει; Με μια προσεκτικότερη ματιά κάτω από την «εγκαρδιότητα» των καθημερινών σχέσεων, θα διαπιστώσουμε εύκολα πως σε πολλές από αυτές απουσιάζει η ειλικρίνεια σαν υπόβαθρο - θυμίζουν φελλούς που επιπλέουν λόγω ελαφρότητας πάνω σε υγρή επιφάνεια - και έτσι με τον σκοπό να αποκρυσβεί η έλλειψη αληθινών αισθημάτων και ενδιαφερόντος, επιστρατεύεται, στις περισσότερες περιπτώσεις, η υποκριτική τέχνη, με εκδηλώσεις θαυμασμού, επαίνων, διαβεβαιώσεις αισθημάτων συμπάθειας, αγάπης κλπ. Το ρήμα «αγαπώ», σε όλους τους χρόνους και σε όλες τις εγκλίσεις, σπανίως έχει σχέση με την πραγματικότητα, αλλά χρησιμοποιείται σε κάθε «κατάλληλη» ευκαιρία... Το πιο πάνω ρήμα, όταν εδρεύει αποκλειστικά στα χείλη και προφέρεται για κάποιο βόλεμα, έχει συνήθως την αναμενόμενη κατάληξη, να εξατμίζεται δηλαδή αυτοστιγμεί στο άπειρον...

Συμπερασματικά, πρόκειται επομένως για ένα γενικευμένο εθισμό σε μια αδιάκοπη ανταλλαγή

αμοιβαίων ψεύτικων φιλοφρονήσεων και διακηρύξεων δήθεν τρυφερών συναισθημάτων, την ώρα ακριβώς που όλα αυτά απουσιάζουν, ενώ οι θορυβώδεις και διαχυτικές εκδηλώσεις αποσκοπούν μόνο στο να εξυπηρετούν διάφορες σκοπιμότητες μέσα σ' ένα κακοσχημένο «θέατρο», που οι συμμετέχοντες εμπαίζονται αμοιβαία...

Ο άνθρωπος από την φύση του είναι πλασμένος να μη ζει μόνος. Από την πρωτόγονη ακόμη εποχή, οι άνθρωποι των σπηλαίων και των λιμναίων οικισμών επιζητούσαν την συντροφικότητα, ενώ οι καθημερινές ανάγκες για διατροφή, προστασία, επιβίωση κλπ. δημιούργησαν, στη συνέχεια, την ανάγκη της επικοινωνίας ανάμεσα στις ανθρώπινες μάζες. Η επικοινωνία αυτή, με την πάροδο του χρόνου και με την ραγδαία πνευματική ανάπτυξη προώθησαν σταδιακά και την καλλιέργεια της κοινωνικότητας των συχνών δηλαδή επαφών και σχέσεων μεταξύ των ατόμων.

Η κοινωνικότητα, όπως εξελίχθηκε στον τόπο μας, παρουσιάζει στις ημέρες μας μια σημαντική ποιοτική υποβάθμιση, εξαιτίας της ανειλικρίνειας και της εξαφάνισης του αυθορμητισμού στις καθημερινές σχέσεις και επαφές μας. Η θεραπεία του δυσάρεστου αυτού φαινομένου θα επέλθει αυτομάτως από την στιγμή, κατά την οποία οι συνάνθρωποί μας που έχουν υιοθετήσει και εφαρμόζουν μια τέτοια τακτική στην καθημερινή συμπεριφορά τους, συνειδητοποιήσουν ότι, με το να αλληλοεμπαίζονται με όλους εκείνους, που ακολουθούν την ίδια συμπεριφορά, οδηγούνται, ολοένα και περισσότερο, στον αυτοεξευτελισμό και στον εκμηδενισμό της αξιοπρέπειάς τους.

Αν διώξουμε λοιπόν αποφασιστικά την θεατρικότητα από τη ζωή μας και αναζητήσουμε τον παλιό, πηγαίο αυθορμητισμό μας, θα μπορέσουμε να πλησιάσουμε τους άλλους με ειλικρίνη και ανιδιοτελή συναισθήματα και να γίνουμε έτσι μια κοινωνία πιο ζεστή, πιο ανθρώπινη και αληθινή!

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΟΥΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΡΤΟΤΙΝΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Κατόπιν ανέγνωσε την ευχή της χειροθεσίας στον αιδεσιμότατο ιερέα **Θεοφάνη Μπατσαούρα**, εφημέριο του χωριού μας όπου τον κατέστησε σε πνευματικό ενώ παράλληλα του απένειμε το οφφίκιο των Σακελλάρων.

Συλλειτουργήσαν τα μέλη της Διαχειριστικής Επιτροπής, ο αιδεσιμότατος πατήρ **Γεώργιος Χαρονικόλαου**, ο αιδεσιμότατος πατήρ **Κωνσταντίνος Πετσίνης** καθώς και ο ιεροδιάκονος **Βασίλειος** ο οποίος συνόδευε τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη. Παραβρέθηκαν συμποροσυχόμενοι εν τω ιερώ, οι ιερείς πατήρ **Απόστολος Υφαντής**, πατήρ **Αθανάσιος Δρόσος** και πατήρ **Κωνσταντίνος Τριώτης** ενώ το αναλόγιο κόσμησε ο Αγιορείτης Μοναχός πατήρ **Κύριλλος**.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Δωρίδος **Γεώργιος Καπεντζώνης** ο Δήμαρχος της Ιεράς Πόλης του Μεσολογγίου **Νικόλαος Καραπάνος** μαζί με τους

πατήρ **Πετσίνης Κωνσταντίνος**
Σερέντελος Χρήστος
Σιαπέρας Δημήτριος
Σιαπέρας Θεμιστοκλής
Σύλλογος Αρτοτινών Μεσολογγίου
Σταματοπούλος Ιωάννης
Στεφανής Ανέστης
Τζαβαλί Τζέννη
Τριώτης Αθανάσιος του Παναγιώτη
Τσαμαδιά Ευθυμία
Τσαμαδιάς Κωνσταντίνος του Ιωάννη

Κάππας Γεώργιος20€
 Κιαχίδης Δημήτριος
 σύζυγος Σπυριδούλας
 Τσαμαδιά100€
 Κοκκαλιά Γιαννούλα20€
 Κοκκόρη Μαίρη20€
 Κοκκόρης Δημήτριος10€
 Κολοβός Αριστείδης5€
 Κουτσοπούλου Γεωργία5€
 Κρανιά Ευφροσύνη100€
 εις μνήμην Βασιλείου Κρανιά
 Λυγέρης Γεώργιος10€
 Μαυραγάνης Νικόλαος10€
 Μπαλής Κωνσταντίνος50€
 Νικολογιάννη Αρτεμισία20€
 Νικολοπούλου Ευγενία5€
 Ντζαφέρης Ιωάννης20€
 Παλασκώνης Κωνσταντίνος
 του Χαρίλαου5€
 Παλασκώνης Κωνσταντίνος 10€
 Πλαστήρας Δημήτριος10€
 Πλαστήρας Κωνσταντίνος10€
 Ρουστά Αγγελική20€
 Σερέντελος Χρήστος50€
 Σούφλας Βασίλειος40€
 Τριώτη Μαρία20€
 Τριώτης Αθανάσιος
 του Παναγιώτη20€
 Τριώτης Αθανάσιος
 του Παναγιώτη20€
 Τριώτης Κωνσταντίνος5€
 Τσαμαδιάς Νικόλαος10€
 Τσιπούνη Ελένη
 του Κωνσταντίνου100€
 Τσουρής Ηλίας50€
 Χριστοδούλου Κωνσταντίνος 40€
 Για τις τέσσερις τουαλέτες που

ανακαινίζονται, ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον Σύλλογο Αρτοτινών Μεσολογγίου που μας προσέφερε τα είδη υγιεινής και τα πλακάκια, καθώς διατηρεί άριστη επαφή με την Διαχειριστική Επιτροπή και συμβάλλει σημαντικά σε ότι ανάγκη προκύπτει.

Η κυρία **Μαρία Κουκούλη** διέθεσε δύο φορτηγά άμμο για τις ανάγκες που προκύπτουν από τις εργασίες.

Ο Δήμος Δωρίδος και ιδιαίτερα ο αντιδήμαρχος κ. **Φλετούρης** μας διέθεσαν τα μηχανήματα για τις χωματουργικές εργασίες με χειριστές τους **Γιάννη Τσέλιο** και **Στράτο Δήμου** καθώς και τον **Κώστα Βήλο** για την τοποθέτηση των πλακιδίων στις τουαλέτες.

Τους ευχαριστούμε θερμά όλους για την προσφορά τους και για την συμμετοχή τους.

Εκ μέρους της Διαχειριστικής Επιτροπής της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου και ως πρόεδρος αυτής, θα ήθελα να ευχαριστήσω σε όλους προσέφεραν και τίμησαν την εκδήλωση για τους μελισσοκόμους, ο Άγιος Θεός δια πρεσβειών Του Τιμίου Προδρόμου να χαρίζει σε αυτούς και στις οικογένειές τους υγεία, αγάπη και ευλογία πνευματική.

Με αγάπη Χριστού
 και άπειρες ευλογίες
 Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
 ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΜΠΑΤΣΑΟΥΡΑΣ

Αντιδημάρχους, ο Αντιδήμαρχος **Κωνσταντίνος Φλετούρης**, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι **Κωνσταντίνος Παλασκώνης**, **Ανδρέας Ευσταθίου**, **Γιάννης Μπαρμπούτης**, **Γιάννης Φλέγκας**, ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου **Βασίλειος Κάππας**, Πρόεδροι Τοπικών Συμβουλίων των γύρω χωριών, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αρτοτινών "Αθανάσιος Διάκος" **Γιάννης Κούρλης** και η Πρόεδρος του Συλλόγου Αρτοτινών Μεσολογγίου **Κική Γρηγοράκη**.

Μετά την Θεία Λειτουργία προσφέρθηκε καφές, τσίπουρο και λουκούμι και στον διαμορφωμένο χώρο της βρύσης πλήρες γεύμα το οποίο περιείχε ψητό κρέας, σουβλάκι, σαλάτα, φέτα, πίτα, κρασί και αναψυκτικά.

Τα εδέσματα προσέφεραν οι φίλοι και προσκυνητές της Μονής:

Αλεξανδρής Κωνσταντίνος του Χρήστου

Βότας Κωνσταντίνος
Κατσαρός Δημήτριος του Βασιλείου
Κατσαρός Ιωάννης και **Χαράλαμπος**
Κατσαρός Κωνσταντίνος του Αποστόλη

Μαυραγάνη Άννα
Μαυραγάνης Ιωάννης του Νικολάου
Μιχαλάκης Γεώργιος
Ξανάκη Χαρά
Οινοποιείο Σφεντούρη
Παπαναστασάτος Γεώργιος

Τσαμαδιάς Φώτης
Τσουρής Ηλίας
Φασίτσας Νεκτάριος

Μέλια προσέφεραν οι μελισσοκόμοι:

Μέρης Ιωάννης
Τριώτης Βασίλειος
Τριώτης Δημήτριος
Τσουρής Ηλίας

Τους ευχαριστούμε θερμά για την προσφορά τους όπως και όλες τις γυναίκες για τις νοστιμιότητες πίτες.

Ειδική αναφορά θα θέλαμε να κάνουμε για όσους εργάστηκαν σκληρά για την διαμόρφωση και καθαριότητα του χώρου, την προετοιμασία των ψητών καθώς και για τις εργασίες στην κουζίνα και το σερβίρισμα.

Για τις επισκευές των κτιρίων που βρίσκονται σε εξέλιξη έχουν προσφέρει:

Αλεξανδρής Κωνσταντίνος ..20€
Ανώνυμος50€
Ανώνυμος200€
Δαγδιλέλλης Παναγιώτης10€
Δρόσου Βασιλική20€
Ζαρονίκος Χρήστος100€
Ζαχαρής Νικόλαος
του Χαλαλάμπους50€
Ζαχαρής Γεώργιος
του Χαλαλάμπους50€
Ζουμάς Αριστείδης20€

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016» ΤΗΣ Π.Σ.Ε.

Η Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος τίμησε και φέτος, με τη δέουσα σοβαρότητα και σεβασμό, τη θυσία του ήρωα της Αλαμάνας και τέκνου της Αρτοτίνας, **Αθανασίου Διάκου**. Την Κυριακή 15-5-2016 τελέστηκε επίσημη Δοξολογία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Λαμίας, παρουσία εκπροσώπων της Βουλής των Ελλήνων, της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος, του Δήμου Λαμιέων, των Στρατιωτικών και Αστυνομικών Αρχών, Ενώσεων Αποστράτων Αξιωματικών, Πολιτιστικών Συλλόγων και κατοίκων της πόλης. Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο του **ΔΙΑΚΟΥ** που βρίσκεται στον τόπο του μαρτυρίου του και στη συνέχεια κατάθεση στεφάνων στον ανδριάντα του ήρωα στην ομώνυμη πλατεία. Η τελετή έκλεισε με την τήρηση ενός λεπτού σιγής και την ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου.

Ο Σύλλογός μας και η Τοπική Κοινότητα Αρτοτίνας, συμμετείχαν στην εκδήλωση και κατέθεσαν στεφάνι στον ανδριάντα του ήρωα, εκπροσωπούμενες από τον Πρόεδρό τους κ. **Γιάννη Κούρλη** και κ. **Κάππα Βασίλειο** αντίστοιχα.

ΑΡΤΟΤΙΝΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Παρακάτω παρατίθεται κατάσταση με ονοματεπώνυμα 40 Αρτοτινών μεταναστών στην Αμερική την περίοδο 1907-1916, όπως ακριβώς αυτά καταγράφηκαν από τις αρμόδιες αρχές των ΗΠΑ κατά το χρόνο άφιξης τους εκεί. Στην κατάσταση εκτός από το ονοματεπώνυμο και τον τόπο καταγωγής, αναφέρεται η ηλικία, το έτος γέννησης και η ημερομηνία άφιξης ενός εκάστου.

Την κατάσταση, μας απέστειλε ο συγχωριανός μας και μέλος του Συλλόγου ο **Γιάννης Κουτσαγγέλου** και όπως και ο ίδιος διευκρινίζει με συνοδευτικό σημείωμά του, αυτή του την έδωσε συγγενικό του πρόσωπο που βρίσκεται στον Καναδά και ασφαλώς δεν περιλαμβάνει όλους τους Αρτοτινούς που εκείνη τη δύσκολη περίοδο ξενιτεύτηκαν στην Αμερική.

Name	Residence	Age	Born*	Arrived
1 Afgeros, Pantelis	Artotina, Greece	35	1880	1915
2 Akridas, Constantinos	Artotina, Greece	39	1876	1915
3 Angerou, Angeris	Artotina, Greece	19	1892	1911
4 Arsalikis, John	Artotina, Greece	17	1896	1913
5 Avgeros, Ofisseros	Artotina, Greece	36	1874	1910
6 Balis, Miltiades	Artotina, Greece	20	1890	1910
7 Balsos, Costas	Artotina, Greece	46	1867	1913
8 Balsos, Konstantinos	Artotina, Greece	53	1867	1920
9 Calsoulis, Vassilios	Artotina, Greece	25	1885	1910
10 Carlopoulos, Georgios	Artotina, Greece	30	1880	1910
11 Centsagellos, Vassilios	Artotina, Greece	19	1893	1912
12 Centsagellos, Aristomenis	Artotina, Greece	18	1894	1912
13 Centsangelos, Aristomenis	Artotina, Greece	17	1896	1913
14 Daronikos, Constantinos	Artotina, Greece	22	1888	1910
15 Diamantopoulos, Konstantinos	Artotina, Greece	23	1889	1912
16 Djaferis, Aristidis	Artotina, Greece	18	1894	1912
17 Djaferis, Thomas	Artotina, Greece	18	1894	1912
18 Donyos, Alexios	Artotina, Greece	18	1894	1912
19 Drosos, Dimitrios	Artotina, Greece	25	1887	1912
20 Drosos, George	Artotina, Greece	32	1880	1912
21 Faronikas, Vassilios	Artotina, Greece	17	1894	1911
22 Fasitsas, George	Artotina, Greece	19	1893	1912
23 Fasitsas, Miltiadis	Artotina, Greece	33	1881	1914
24 Fassitsas, Constantinos	Artotina, Greece	20	1892	1912
25 Feros, Constantin	Artotina, Greece	45	1871	1916
26 Ferros, Constantinos	Artotina, Greece	36	1876	1912
27 Flegas, Joannis	Artotina, Greece	20	1890	1910
28 Gaitanos, Aristidis	Artotina, Greece	40	1874	1914
29 Gaitanos, John	Artotina, Greece	18	1896	1914
30 Gastanos, Konstantinos	Artotina, Greece	21	1891	1912
31 Ghicas, Athanasios	Artotina, Greece	45	1871	1916
32 Giannuzi, Joannis	Artotina, Doris	36	1873	1909
33 Gianopoulos, Aristotelis	Artotina, Greece	20	1890	1910
34 Gianouzis, Themis, oklis	Artotina, Greece	21	1890	1911
35 Giavroutas, Charalampos	Artotina, Greece	20	1890	1910
36 Gregoropulo, Constantino	Artotina/Doris	21	1889	1910
37 Grigorakis, Kostas	Artotina, Greece	19	1893	1912
38 Grigoropoulos, Efthimios	Artotina, Greece	17	1896	1913
39 Jacopoulos, Athanassios	Artotina	24	1883	1907
40 Kanouris, Haralampos	Artotina, Greece	25	1887	1912

Ο ΡΩΜΙΟΣ

«Μια μέρα ο Αλλάχ βρέθηκε μπόσικος, έπιασε φωτιά και κοπριά κι έπλασε το Ρωμιό. Μα μόλις τον είδε, το μετάνιωσε.

Είχε ένα μάτι ο αφιλότιμος που τρυπούσε ατσάλι. «Τι να γίνει τώρα, μουρμούρισε ο Αλλάχ, την έπαθα. Ας πιάσω να κάμω τώρα τον Τούρκο, να σφάξει το Ρωμιό, να βρει ο κόσμος την ησυχία του.» Και αμέσως, χωρίς να χασομεράει, βάνει σ' ένα ταψί τον Τούρκο και το Ρωμιό να παλέψουν. Πάλευαν, πάλευαν ως το βράδυ, κανένας δεν έριχνε κάτω τον άλλον. Μα μόλις σκοτεινιάσε, βάνει ο άτιμος Ρωμιός τρικλοποδιά, κάτω ο Τούρκος!

«Ο διάολος θα με πάρει, μουρμούρισε ο Αλλάχ, την έπαθα πάλι. Τούτοι οι Ρωμιόι θα

φάνε τον κόσμο, πάνε οι κόποι μου χαμένοι... Τι να κάμω;»

Όλη τη νύχτα δεν έκλεισε μάτι ο κακομοίρης, μα το πρωί, πετάχτηκε απάνω και χτύπησε τις χερούκλες του: «Βρήκα, βρήκα» φώναξε. Έπιασε πάλι φωτιά και κοπριά, κι έφτιαξε έναν άλλο Ρωμιό, και τους έβαλε στο ταψί να παλέψουν.

Άρχισε το πάλεμα. Τρικλοποδιά ο ένας, τρικλοποδιά κι ο άλλος.

Μπηχτές ο ένας, μπηχτές κι ο άλλος. Μπαμπεσιά ο ένας, μπαμπεσιά κι ο άλλος... Πάλευαν, πάλευαν, έπεφταν, σηκώνονταν, πάλευαν πάλι, ξανάπεφταν, ξασασηκώνονταν, πάλευαν... Κι ακόμα παλεύουν!

Στα πεταχτά...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

• «Η αγάπη είναι η αιτία ενόητας όλων των πραγμάτων».

Αριστοτέλης

• «Οι μικρές ευκαιρίες είναι συχνά η αρχή μεγάλων έργων».

Δημοσθένης

• «Μην ξεδεύεις αυτό που έχεις, επιθυμώντας αυτό που δεν έχεις. Θυμήσου ότι αυτό που έχεις τώρα, είναι κάτι απ' όλα αυτά που κάποτε ονειρεύτηκες να αποκτήσεις».

Επίκουρος

• «Αυτό που μπορούμε να επιτύχουμε εσωτερικά θα αλλάξει την εξωτερική πραγματικότητα».

Πλούταρχος

«Στον καθένα υπάρχουν τρεις αρετές: Η σύνεση, η δύναμη και η καλή τύχη».

Ίων ο Χίος

ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΑΣ

Μια σύζυγος φτάνει σπίτι της μετά από μια βόλτα στα μαγαζιά, και πιάνει στα «πράσα» το σύζυγό της στο κρεβάτι, με μία όμορφη νέα γυναίκα.

Ακριβώς όπως είναι έτοιμη να τον πετάξει έξω από το σπίτι, ο σύζυγός της, της λέει: «Ίσως πρέπει να ακούσεις πώς έγιναν όλα αυτά...»

Οδηγούσα προς το σπίτι στην εθνική οδό, όταν είδα αυτή τη νεαρή γυναίκα. Έδειχνε πολύ κουρασμένη και ταλαιπωρημένη, έτσι την έφερα στο σπίτι μας και της μαγειρέψα ένα γεύμα από εκείνο το φιλέτο βοδινού που είχες ξεχάσει στο ψυγείο...

Ήταν ξυπόλυτη, έτσι της έδωσα τα καλά σου τα παπούτσια τα οποία είχες απορρίψει επειδή είχαν βγει εκτός μόδας...

Επειδή κρύωνε, της έδωσα το πουλόβερ που σου αγόρασα για τα γενέθλιά σου, αλλά εσύ ποτέ δεν φόρεσες επειδή το χρώμα όπως μου είπες δεν σου ταίριαζε...

Τα ρούχα της ήταν σχισμένα, έτσι της έδωσα ένα ζευγάρι από τα τζιν που έχεις, τα οποία της εφάρμοζαν τέλεια, άλλωστε δεν σου κάνουν πλέον...

Έπειτα, ακριβώς όπως ήταν έτοιμη να φύγει η κοπέλα, με ρώτησε:

«Υπάρχει τίποτα άλλο που η σύζυγός σας δεν χρησιμοποιεί πια;»

ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

Ένας άνδρας είναι παγιδευμένος σε ένα δωμάτιο, το οποίο έχει μόνο δύο πιθανές εξόδους: δύο πόρτες, οι οποίες οδηγούν σε χώρους από όπου μπορεί να φύγει. Η μία οδηγεί σε ένα δωμάτιο, φτιαγμένο από γυαλί μεγεθυντικού φακού, και ο ήλιος καίει αυτόματα ό,τι και όποιον μπει στο δωμάτιο. Η δεύτερη οδηγεί σε ένα δωμάτιο με έναν φονικό δράκο που βγάζει φωτιά από το στόμα. Πώς μπορεί ο άνδρας να φύγει από το δωμάτιο;

Ανάλυση: Η λύση είναι να μπει ο άνδρας στο δωμάτιο με τον ήλιο και να φύγει όταν ο ήλιος καίει το γυαλί.

ΗΣΗΤΗΝΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016»

Συνέχεια από τη σελ. 1

ανωμάλου δρόμου, ποδοσφαίρου και λιθοβολίας, λαϊκή βραδιά, και κορυφώνονται με το παραδοσιακό ΦΛΑΜΠΟΥΡΟ. Το αναλυτικό πρόγραμμα των εκδηλώσεων, η προκήρυξη των αγώνων και οι όροι συμμετοχής είναι όπως παρακάτω:

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016»

➤ Παρασκευή, 19 Αυγούστου 2016

- 17:30-19:00: Ποδοσφαιρικός αγώνας.
- 19:15-20:15: Αγώνας Λιθοβολίας.

➤ Σάββατο, 20 Αυγούστου 2016

• 17:30: Συγκέντρωση αθλητών αθλητριών και λοιπών εμπλεκόμενων στο χώρο της οικίας γέννησης Αθ. Διάκου-Επαρση Σημαίας-Επίσημη Κήρυξη Έναρξης Εκδηλώσεων «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016».

- 18:00: Εκκίνηση δρόμου 2.000 μ. αγόρια.
- 18:10: Εκκίνηση δρόμου 2.000 μ. κορίτσια.
- 18:20: Εκκίνηση δρόμου 1.500 μ. αγόρια.
- 18:30: Εκκίνηση δρόμου 1.500 μ. κορίτσια.
- 18:45: Εκκίνηση δρόμου 1.000 μ. αγόρια.
- 18:55: Εκκίνηση δρόμου 1.000 μ. κορίτσια.
- 19:30: Απονομή επάθλων στους νικητές.
- 20:00: Τέλος προγράμματος, ελεύθερη διασκέδαση.

➤ Κυριακή, 21 Αυγούστου 2016

• 10:00: Πέρασ προσέλευσης επισήμων-Δοξολογία.

• 10:15: Επιμνημόσυνη δέηση - κατάθεση στεφάνων στην προτομή του Αθανασίου Διάκου στην πλατεία της Αρτοτίνας - Τήρηση ενός λεπτού σιγής - Εθνικός Ύμνος.

• 10:35: Προσφώνηση Προέδρου Συλλόγου Αρτοτινών & σύντομοι χαιρετισμοί επισήμων.

• 11:05: Ομιλία με θέμα: «Ο Θανάσης Διάκος στο Δημοτικό Τραγούδι και την Ποίηση».

• 11:10: Εκκίνηση αθλητών «Αγώνα Θυσίας 4.000μ.»

• 11:30-11:50: Τερματισμός αθλητών «Αγώνα Θυσίας»-Βράβευση επιτυχόντων σε ΑΕΙ-ΤΕΙ και απονομή επάθλων στους νικητές «Αγώνα Θυσίας».

• 12:30: Τέλος προγράμματος-Παράθεση γεύματος στους επισήμους.

• 21:00: Λαϊκή Βραδιά από 5μελή λαϊκή ορχήστρα στην πλατεία του χωριού.

• Επίσκεψη-Ξενάγηση επισήμων στο Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Αρτοτίνας.

➤ Τετάρτη, 24 Αυγούστου 2016

• 18:30: Διαγωνισμός ζωγραφικής παιδιών προσχολικής ηλικίας (γεν/ντα τα έτη 2010, 2011 και 2012).

➤ Πέμπτη, 25 Αυγούστου 2016

• 07:30: Πεζοπορία, (Πλατεία-Άγιος Μάρκος και επιστροφή).

➤ Παρασκευή, 26 Αυγούστου 2016

• 22:00: Τέλεση Ολονυκτίας στον Ιερό Ναό Αγ. Γεωργίου Αρτοτίνας.

➤ Σάββατο, 27 Αυγούστου 2016

Αγώνες Καλαθοσφαίρισης.

➤ Κυριακή, 28 Αυγούστου 2016

• 19:00: Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Αρτοτίνας.

➤ Δευτέρα, 29 Αυγούστου 2016

• 07:00-10:15: Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Αρτοτίνας.

• 18:30-21:00: Φλάμπουρο

• 22:00: Ελεύθερη διασκέδαση με παραδοσιακή μουσική και τραγούδι.

«ΔΙΑΚΕΙΑ 2016» ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΑΓΩΝΩΝ

1. Ο Σύλλογος Αρτοτινών «Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ» στα πλαίσια των εκδηλώσεων «ΔΙΑΚΕΙΑ 2016» και της ανάπτυξης και προώθησης των αθλητικών ιδεών, διοργανώνει στις 19, 20 και 21 Αυγούστου 2016 αθλητικούς αγώνες όπως παρακάτω:

α. ΑΝΩΜΑΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ:

➤ 1.000 ΜΕΤΡΑ: ΑΓΟΡΙΑ-ΚΟΡΙΤΣΙΑ Α΄-Β΄-Γ΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ (γεν/ντες τα

έτη 2007, 2008 & 2009).

➤ 1.500 ΜΕΤΡΑ: ΑΓΟΡΙΑ-ΚΟΡΙΤΣΙΑ Δ΄-Ε΄-ΣΤ΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ (γεν. τα έτη 2004, 2005 & 2006).

➤ 2.000 ΜΕΤΡΑ: ΑΓΟΡΙΑ-ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ (γεν. τα έτη, 2001, 2002 & 2003).

➤ 4.000 ΜΕΤΡΑ (ΑΓΩΝΑΣ ΘΥΣΙΑΣ):

• ΑΓΟΡΙΑ - ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΛΥΚΕΙΟΥ (γεν. τα έτη 1998, 1999 & 2000).

• ΑΝΔΡΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ 19 - 40 ΕΤΩΝ (γεν. τα έτη 1977 έως και 1997).

• ΑΝΔΡΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ 41 - 60 ΕΤΩΝ (γεν. τα έτη 1957 έως και 1976).

• ΑΝΔΡΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ 61 ΚΑΙ ΑΝΩ (γεν. τα έτη 1956 και παλαιότερα)

β. ΛΙΘΟΒΟΛΙΑΣ:

• ΑΓΟΡΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ (γεν. τα έτη, 2001, 2002 & 2003).

• ΑΓΟΡΙΑ ΛΥΚΕΙΟΥ (γεν. τα έτη 1998, 1999 & 2000).

• ΑΝΔΡΩΝ 19 - 40 ΕΤΩΝ (γεν. τα έτη 1977 έως και 1997).

• ΑΝΔΡΩΝ 41 - 60 ΕΤΩΝ (γεν. τα έτη 1957 έως και 1976).

• ΑΝΔΡΩΝ 61 ΚΑΙ ΑΝΩ (γεν. τα έτη 1956 και παλαιότερα)

γ. ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ- ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ: Αγώνες με μικτές ομάδες λοιπών χωριών Ομοσπονδίας εφόσον συγκροτηθούν, σε διαφορετική περίπτωση ο αγώνας θα γίνει μεταξύ των ομάδων του Συλλόγου Αρτοτινών «Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ» και του Συλλόγου Αρτοτινών Μεσολογγίου «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ».

2. ΔΙΚΑΙΩΜΑ-ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:

α. Στους αγώνες έχουν δικαίωμα συμμετοχής όλοι όσοι επιθυμούν, με μόνη προϋπόθεση την υπογραφή και υποβολή της αντίστοιχης δήλωσης συμμετοχής, στην οποία θα δηλώνεται απαραίτητως και με πλήρη και αποκλειστική ευθύνη του δηλούντος ότι έχουν γίνει οι απαραίτητες ιατρικές εξετάσεις και ο προβλεπόμενος καρδιολογικός έλεγχος για τη συμμετοχή του στους αγώνες.

β. Οι δηλώσεις συμμετοχής θα γίνονται δεκτές ΜΟΝΟ, εφόσον είναι συμπληρωμένες και υπογεγραμμένες σύμφωνα με τα συνημμένα υποδείγματα και υποβληθούν εντός της καθοριζόμενης προθεσμίας.

γ. Το κάθε αγώνισμα ανά κατηγορία θα διεξαχθεί ΜΟΝΟ εφόσον υπάρχει συμμετοχή τουλάχιστον τριών αθλητών/τριών. Σε περίπτωση μικρότερου αριθμού συμμετεχόντων, οι επιθυμούντες εφόσον έχουν ηλικία μέχρι 18 ετών, μπορούν να αγωνισθούν στην αμέσως μεγαλύτερη κατηγορία, ενώ οι μεγαλύτεροι των 40 ετών στην αμέσως μικρότερη.

3. ΤΟΠΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ:

α. Δρόμος 1.000μ.: Εκκίνηση από Μέγα Ρέμα.

β. Δρόμος 1.500μ.: Εκκίνηση από βιβλιοθήκη Κοκκόρη.

γ. Δρόμος 2.000μ.: Εκκίνηση από οικία γέννησης Διάκου.

δ. Δρόμος 4.000μ.: Εκκίνηση από Ιερά Μονή Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου (Αγώνας Θυσίας).

ε. Λιθοβολία και αγώνες ποδοσφαίρου στο γήπεδο Αρτοτίνας.

Ο τερματισμός όλων των κατηγοριών αγώνων ανωμάλου δρόμου θα γίνει στην πλατεία, έμπροσθεν της προτομής Αθ. Διάκου.

4. ΗΜΕΡ/ΝΙΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΩΡΑ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗΣ:

α. Τα αγωνίσματα 1.000μ.-1.500μ. και 2.000μ. θα διεξαχθούν το Σάββατο 20-08-2016 με ώρα έναρξης 18:00. Προσέλευση αγωνιζομένων στις 17:30 στο χώρο οικίας γέννησης Αθ. Διάκου.

β. Τα αγωνίσματα των 4.000μ. θα διεξαχθούν την Κυριακή 21-08-2016 με ώρα έναρξης 11:20. Προσέλευση αγωνιζομένων στις 10:15 στο χώρο μπροστά από το κοινοτικό γραφείο.

γ. Το αγώνισμα της λιθοβολίας θα γίνει την Παρασκευή 19-08-2016 με ώρα έναρξης την 20:00 (αμέσως μετά τη λήξη του ποδοσφαιρικού αγώνα). Προσέλευση αγωνιζομένων στο χώρο διεξαγωγής την 19:45.

δ. Ο αγώνας ποδοσφαίρου θα διεξαχθεί την Παρασκευή 19-08-2016, με ώρα έναρξης την 18:00. Προσέλευση ομάδων στο γήπεδο την 17:30.

ε. Ο αγώνας καλαθοσφαίρισης θα διεξαχθεί το Σάββατο 27-08-2016, με ώρα έναρξης την 18:00. Προσέλευση ομάδων στο γήπεδο την 17:30.

5. ΕΠΑΘΛΑ – ΑΠΟΝΟΜΕΣ:

α. Στους τρεις πρώτους νικητές κάθε αγωνίσματος, θα απονεμηθεί μετάλλιο και δίπλωμα. Όλοι οι αγωνιζόμενοι θα λάβουν αναμνηστικό δίπλωμα συμμετοχής.

β. Οι απονομές των επάθλων θα γίνουν αμέσως μετά τη λήξη των αγώνων εκάστης ημέρας.

Ο Πρόεδρος

Γιάννης Κούρλης

Η Γεν. Γραμματέας

Χριστίνα Τσέλιου